

De col·laboració

Sobre l'assegurança maternal en el medi rural

per

ORENCI VALLS

L'ASSEGUANÇA maternal presenta una modalitat especial en el medi rural. Ni els metges som especialitzats, ni la remuneració corresponent a la nostra intervenció en els parts influeix gran cosa en el pressupost professional. Són aquestes dades interessants per tenir-se en compte.

Voldria contribuir a la resolució de l'afer, establint les bases més adaptades a l'experiència. Prenent com a punt inicial que l'assegurança maternal sigui completa i efectiva, és a dir, que quedin protegits amb eficàcia la mare obrera i el seu fill.

Un punt incontrovertible, ja fallat per tot l'estament mèdic català, és que el Sindicat de Metges de Catalunya sigui l'encarregat de cobrar els nostres serveis i de representar-nos davant l'Institut Nacional de Previsió. Sobre això no hem d'insistir, per considerar-ho com a punt bàsic.

El servei d'assegurança maternal en el medi rural pot comprendre:

1.ª Exp'oració i cura de l'embaràs (diagnòstic de presentacions, anàlisi d'orina durant els dos darrers mesos, prevenció de possibles desviacions anormals del part, oportunitat del trasllat de l'embarassada a un internat, etc.).

2.ª Assessoraments i consells que es sollicitin en els parts normals.

3.ª Assistència als parts distòcics i pràctica de les intervencions que poden fer-se en el medi rural.

4.ª Assistència en les incidències patològiques a què donessin lloc la gestació i el puerperi, durant els dos mesos abans i els dos mesos després del part.

5.ª Els assessoraments i consells que es sollicitin del metge per conservar la vida de la mare i el fill.

Aquests serveis podem donar-los els metges rurals, i per llur prestació en sortirà beneficiada l'obrero que pareix.

Més es pot fer. Tots els metges forans que s'adscriguin a l'assegurança maternal podran obligar-se a seguir un curset de pràctica tocològica, en el termini d'un o dos anys. Un curset de poques lliçons, per aprendre dels especialistes de la capital les indicacions urgents i la pràctica de les intervencions més usua's.

Altre punt que ha de resoldre l'assegurança maternal és la intervenció de l'especialista. En la capital i en les poblacions denses ha d'haver-hi especialistes disposats a traslladar-se vora la partera així que el metge pràctic demani llur ajuda. Si la distòcia pot resoldre's en el domicili particular o si la partera ha d'ésser internada a la clínica, és cosa que haurà de resoldre l'especialista desplaçat.

Per a l'eficàcia del servei, legislador i professionals, hem de tenir presents totes les contingències.

Sense deixar de pensar en possibles rectificacions, més conformes a càlculs precisos, podem demanar un tant alçat per cada obrera embarassada adscrita al servei d'assegurança maternal. Crec que 40 pessetes per embarassada seria una remuneració acceptable. D'aquestes quaranta pessetes, podrien destinar-se'n vint-i-cinc al metge assistent, i les quinze restants quedarien de fons en el Sindicat per a despeses d'especialista.

Un darrer punt queda per resoldre, segurament el més important, puix no depèn ja de nosaltres. I és de saber si l'Institut Nacional de Previsió pot donar-nos les 40 pessetes per obrera embarassada adscrita al servei.

Veiem-ho. Per 1000 obreres inscrites a l'asse-